

Zbornik sudske prakse

Predmet C-386/18

**Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA
protiv
Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu, Nizozemska))

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2019.

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredbe (EU) br. 1303/2013, 1379/2013 i 508/2014 – Proizvođačke organizacije u sektorima ribarstva i akvakulture – Planovi proizvodnje i stavljanja na tržište – Financijska potpora za pripremu i provedbu tih planova – Uvjeti prihvatljivosti troškova – Margina prosudbe država članica – Nemogućnost prema nacionalnom pravu podnošenja zahtjeva za potporu”

- Ribolov – Zajednička ribarstvena politika – Proizvođačke organizacije u sektorima ribarstva i akvakulture – Plan proizvodnje i stavljanja na tržište – Financijska potpora za pripremu i provedbu tog plana – Uvjeti prihvatljivosti troškova – Margina prosudbe država članica – Granice – Nemogućnost prema nacionalnom pravu podnošenja zahtjeva za potporu – Nedopuštenost*
(uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1303/2013, čl. 4. st. 4. i čl. 65. st. 1. i br. 508/2014, čl. 66. st. 1., 2. i 3.)

(t. 53.-55., 58., 59. i t. 1. izreke)
- Ribolov – Zajednička ribarstvena politika – Proizvođačke organizacije u sektorima ribarstva i akvakulture – Plan proizvodnje i stavljanja na tržište – Financijska potpora za pripremu i provedbu tog plana – Bezuvjetno pravo na potporu – Nepostojanje*
(Uredba br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 66. st. 1., 2. i 3.)

(t. 61.-65., 67. i t. 2. izreke)
- Ribolov – Zajednička ribarstvena politika – Proizvođačke organizacije u sektorima ribarstva i akvakulture – Plan proizvodnje i stavljanja na tržište – Financijska potpora za pripremu i provedbu tog plana – Uvjeti prihvatljivosti troškova – Dodjela bespovratnih sredstava za zahtjev podnesen nakon pripreme i provedbe takvog plana – Dopuštenost*
(uredbe Europskog parlamenta i Vijeća br. 1303/2013, čl. 2. i čl. 65. st. 6., br. 1379/2013, čl. 28., i br. 508/2014, čl. 66. st. 1. i 2.)

Kratak prikaz

Država članica ne može odbiti zahtjev za bespovratna sredstva organizacije proizvođača u sektoru ribarstva zato što, na dan podnošenja tog zahtjeva, ta država još nije imala predviđenu mogućnost postupanja po tom zahtjevu

U presudi *Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel (C-386/18)* od 19. prosinca 2019. Sud je pojasnio obveze država članica u slučaju zahtjeva za bespovratna sredstva iz Europskog fonda za pomorstvo i ribarstvo (EFPR) koji je podnijela proizvođačka organizacija u sektoru ribarstva (u daljnjem tekstu: proizvođačka organizacija), a koji je podnesen prije nego što je država članica predvidjela mogućnost postupanja po takvom zahtjevu i nakon pripreme i provedbe svojeg plana proizvodnje i stavljanja na tržište.

U ovom je predmetu PO Texel, proizvođačka organizacija, 19. svibnja 2015. uputila nizozemskim tijelima zahtjev za bespovratna sredstva kako bi bio prihvatljiv za financijsku potporu predviđen EFPR-om za troškove pripreme i provedbe njegova plana proizvodnje i stavljanja na tržište za 2014. Iako je Komisija 25. veljače 2015. odobrila operativni program za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. koji je podnijela Kraljevina Nizozemska, potom je tek 25. kolovoza 2016. predvidjela mogućnost podnošenja zahtjeva za bespovratna sredstva. Stoga je zahtjev društva PO Texel odbijen s obrazloženjem da na dan podnošenja zahtjeva za bespovratna sredstva Kraljevina Nizozemska nije još predvidjela mogućnost podnošenja takvog zahtjeva i da je, osim toga, PO Texel taj zahtjev podnio tek nakon provedbe svojeg plana. Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu (Nizozemska) postavio je Sudu pitanja o obvezama država članica u slučaju takvog zahtjeva za bespovratna sredstva.

Kao prvo, Sud je naglasio potrebu da se proizvođačkim organizacijama pruži potrebna financijska potpora kako bi im se omogućilo da imaju važniju ulogu u ostvarivanju ciljeva koji se nastoje postići posljednjom reformom u području zajedničke ribarstvene politike koja je stupila na snagu 1. siječnja 2014.¹ Sud je potom utvrdio da je zakonodavac Unije, time što je u članku 66. stavku 1. Uredbe br. 508/2014² (u daljnjem tekstu: Uredba o EFPR-u) na imperativan način propisao da EFPR „podržava” pripremu i provedbu planova proizvodnje i stavljanja na tržište, namjeravao uspostaviti obvezu država članica da poduzmu potrebne mjere kako bi proizvođačke organizacije mogle dobiti financiranje iz EFPR-a za pripremu i provedbu planova proizvodnje i stavljanja na tržište. Kako bi ispunile tu obvezu, države članice obvezne su predvidjeti u svojem unutarnjem pravnom poretku da proizvođačke organizacije mogu podnijeti svoje zahtjeve za bespovratna sredstva iz EFPR-a i donijeti provedbene mjere u vezi s prihvatljivošću troškova i osobito odrediti kriterije koji se odnose na datum početka prihvatljivosti tih troškova i metodu izračuna iznosa koji treba dodijeliti svakoj od tih organizacija.

U tom pogledu, s obzirom na činjenicu da je Kraljevina Nizozemska tek 25. kolovoza 2016. predvidjela takvu mogućnost u svojem unutarnjem pravnom poretku, Sud je smatrao da to što su nizozemska tijela pokazala inertnost ne može ulaziti u marginu prosudbe koja se priznaje državama članicama u vezi s provedbom njihovih operativnih programa. Posljedično, Sud je

¹ Zakonodavac Unije tu je potrebu naglasio u uvodnoj izjavi 7. Uredbe (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 (SL 2013., L 354, str. 1.).

² Uredba (EU) br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 2328/2003, (EZ) br. 861/2006, (EZ) br. 1198/2006, (EZ) br. 791/2007 i Uredbe (EU) br. 1255/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 149, str. 1.).

presudio da članak 66. stavak 1. Uredbe o EFPR-u treba tumačiti na način da mu se protivi to da država članica odbije zahtjev proizvođačke organizacije za bespovratna sredstva u vezi s troškovima za pripremu i provedbu plana proizvodnje i stavljanja na tržište zbog toga što na dan podnošenja tog zahtjeva ta država u svojem nacionalnom pravnom poretku još nije predviđala mogućnost odlučivanja o takvom zahtjevu.

Kao drugo, kad je riječ o pitanju stvara li članak 66. stavak 1. Uredbe o EFPR-u izravno za proizvođačke organizacije pravo na financijsku potporu, Sud je podsjetio da odredba uredbe Unije može stvoriti pojedincima prava na koja se mogu pozivati pred sudom samo ako je jasna, precizna i bezuvjetna. Međutim, uzimajući u obzir uvjetan karakter članka 66. Uredbe o EFPR-u, tu odredbu treba tumačiti na način da ne stvara izravno pravo na financijsku potporu iz EFPR-a.

Kao treće, kada je riječ o tumačenju članka 65. stavka 6. Uredbe br. 1303/2013³ (u daljnjem tekstu: Uredba o ZSO-u), kojom se predviđa nemogućnost korištenja financijske potpore ako je postupak bio u potpunosti proveden prije nego što je zahtjev za financiranje podnesen upravnom tijelu, Sud je istaknuo da se priprema i provedba planova proizvodnje i stavljanja na tržište ne trebaju smatrati nizom izoliranih radnji koje su provedene odvojeno, nego jedinstvenom kontinuiranom radnjom koja ima kontinuirane operativne troškove. Stoga se za pripremu i provedbu takvog plana ne može smatrati da su „provedene u cijelosti” prije kraja programskog razdoblja koje završava 31. prosinca 2020. Posljedično, Sud je presudio da članak 65. stavak 6. Uredbe o ZSO-u treba tumačiti na način da mu se ne protivi dodjela bespovratnih sredstava iz EFPR-a za pripremu i provedbu plana proizvodnje i stavljanja na tržište u slučaju kad je zahtjev za bespovratna sredstva podnesen nakon pripreme i provedbe takvog plana.

³ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL 2013., L 347, str. 320.)